

at repræsentere, har lidt Uret med Hensyn til de offentlige Midler. Hvor længe have vi ikke ovre i Sylland staaet og ønsket at faae disse Midler til Laans fra Overformynderiet og ogsaa fra andre offentlige Kasser, men have ikke kunnet faae det. Undskyldningen, som de altid kom med til os, var, at de sagde, at vi havde for lidt Hartkorn. Disse stuelærde Folk, som sidde inde paa Kontoret og skulle domme efter Papirerne, vidste ikke, at der var Etendonnie i Sylland, der netop vare meget mere værd i Virkeligheden, fordi de havde saa lidt Hartkorn. De sagde da: De kunne ikke faae, de have saa lidt Hartkorn. De havde sat sig i Hovedet, at saa mange Tusinde Kroner skulde der bevilges pr. Tønde Hartkorn, enten det var paa Sjælland, hvor der er Gaarde paa 50 Tønder Land, der have en 7—8 Tdr. Hartkorn, eller det var en Gaard i Sylland med 4 Tønder Hartkorn, der ogsaa har 50 Tønder Land af samme Bestaafenhed. Derfor ere vi Syder bleve forfordelte stadig med Hensyn til offentlige Penge, og det blev først rigtig klart for Befolkningen i Sylland, da vi i sin Tid fik de mange Penge tillaans af Sorø Akademis Midler, da vi fik at vide, hvor mange Hundrede eller Tusinde Andragender der kom fra Sylland, og da kom det først rigtigt til at gaa op for Befolkningen, hvorledes de vare blevne forfordelte her. Nu siger jeg, at naar et saadant Lovforslag som dette her foreligger, hvor Regjeringen formedelst Omstændighederne er kommen i den Situation, at den er nødt til at skulle have Lovgivningsmagtens Hjælp i dette Forhold, hvad sidde vi saa her for, naar vi ikke skulle gribe en saadan Leilighed til at faae hævet noget af den gamle Uret, som Sylland i mange, mange Aar har lidt paa dette Punkt? Jeg begriber ikke, hvad de skulle sende mig herover for, naar jeg ikke ved en saadan Leilighed skulde tage Ordet. Nu siger den ærede Justitsminister, at det ikke var til Gavn for Kjøbenhavn, at Overformynderiets Afdeling f. Ex. for Sylland kom over til Kjøbenhavn. Ja, naar Kjøbenhavnerne ikke bryde sig om det, saa tror jeg heller ikke, at vi Syder bryde os om det. Saa siges det, at det vilde blive saa uoverkommeligt dyrt. Ja, hvilken Ting kunne vi flytte til Sylland, uden at det bliver dyrere, naar det bliver stilt ad? Tro de Herrer ikke, at det vilde blive dyrere at flytte en Universitetsafdeling til Sylland, end naar det Hele bliver i Kjøbenhavn? Og dersom vi for Landbohøjskolens Vedkommende stille de Fordringer, vi kunne stille, at der skal være videregaaende Kursus for Landbrugsstudenter, vil

det ogsaa blive dyrere for Eleverne, naar de skulle andet Steds hen end til Kjøbenhavn, fordi alle Bæreaanstalterne her ere samlede, saa at de kunne benytte dem samtidig. Der vil ikke blive mange Forhold, hvor vi kunne sige: Vi have ikke alene den Bekvemmelighed, at vi faae den og den Institution til Sylland, men ogsaa den pekuniære Fordel, at vi kunne faae det billigere. Det kan nu ikke afholde mig fra at sige dette og komme med disse Antydninger. Naar den ærede Justitsminister selv siger, at Kjøbenhavn bryder sig ikke om at være sammen med Syderne, kan jeg paa Sydernes Vegne sige, at saa vidt jeg har gjort Erfaring, bryde de sig heller ikke om at være i Fællesskab med Kjøbenhavn. Det, at det bliver dyrere, skal ikke afholde mig, thi Pengene bliver jo for saavidt her i Landet. Dette er ikke, som naar vi anvende Pengene til Noget, der er fuldstændig produktivt, men alligevel koster Bedlighedsbærelse; det er Udgifter i dobbelt Potents, men det Andet er ikke i den Grad galt. Naar vi altsaa skulle have denne Lov, saaledes som den er, det vil sige med § 2, ganske vist i en anden Form, saa maatte vi i alt Fald i det Mindste gjøre Fordring paa, at vi sammen med det fik andre Laanebestyrelser, thi de nuværende Laanebestyrelseres Sammensætning have vi hørt saa mange Vidnesbyrd om, at den er Folk ikke fornøjet med. De kunde være lidt bedre fornøiede, naar Amtsraadene gjorde deres Pligt, og det var ikke umuligt, saa kunde de i alt Fald faae en Trediedel, saaledes have vi det i det Amt, hvorfra jeg er. Vi ere komne saa langt for længe siden, at der bekendtgjøres i alle Blade, saa vi have ikke Noget at slage over i den Henseende. Disse Laanebestyrelser kunde ganske vist være bedre, end de er, men naar Amtsraadene ser sig for, naar der skal vælges, behøvede det ikke at være, som det nu ofte er, at der sidder 3 Mænd i en saadan Bestyrelse, som ere i politisk Modfætning med den store Del af Amtets Befolkning. — Og saa have Laanebestyrelserne virkelig vist, at de ere skrøbelige Mennecker ligesom andre Mennecker, og de have i Sylland ikke alene drevet Politik i Almindelighed, men Brandpolitik. Vi have jo en Brandkasse derovre, som er under Tilsyn af Justitsministeriet, saa at vi ikke kunne forandre en Tøddel i Lovene uden Justitsministeriets Tilladelse. Men naattet Regnskaberne indsendes til Justitsministeriet, for at Enhver kan være sikker paa, at Reglerne blive overholdte, og Alting er, som det skal være, har det dog været saaledes i mange Amter, og er det maaste den Dag i Dag i Sylland, at naar der kommer et Andra-